

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

Talmon s.r.o., IČ: 24838594,
se sídlem Lovosická 711/30, Praha 9 – Letňany,

proti

žalovanému

Ministerstvo práce a sociálních věcí,
se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2017, č. j. MPSV-2017/45477-421/1,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce jako zaměstnavatel požádal dne 31. 10. 2016 o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě podle § 78 odst. 4 a odst. 5 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti“) za 3. čtvrtletí roku 2016.
2. Úřad práce České republiky – krajská pobočka pro hlavní město Prahu (dále jen „úřad práce“, nebo „správní orgán prvního stupně“) rozhodl dne 24. 1. 2017 pod značkou ABA-T-19/2017 tak, že podle § 78 odst. 4 a odst. 8 písm. b) zákona o zaměstnanosti se žalobci příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě za třetí čtvrtletí roku 2016 (dále jen „příspěvek“) neposkytuje. Úřad práce takto rozhodl, poté co v průběhu správního řízení zjistil, že žalobce nesplňuje podmínku stanovenou § 78 odst. 4 zákona o zaměstnanosti, a sice bezdlužnost zaměstnavatele.
3. Žalobce podal proti rozhodnutí úřadu práce odvolání, o němž zamítavě rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. V podané žalobě žalobce namítl, že rozhodnutím bylo přímo zasaženo do jeho práv a povinností.
5. Žalobce se rozhodl zajistit potvrzení o bezdlužnosti sám, proto při podání žádosti na listě číslo 5 vyplnil údaj, že nežádá úřad práce, aby je zajistil, ale když obdržel potvrzení po lhůtě dané podle § 78 odst. 4 zákona o zaměstnanosti, nezbylo mu nic jiného než změnit podání, což mu správní řízení umožňuje.
6. Dále namítl, že ve lhůtě pěti dnů uhradil vše, co se dozvěděl ze strany Úřadu práce, tím zákonnou podmínku bezdlužnosti splnil. Pokud úřad práce a následně žalovaný dospěli k závěru, že dlužné částky byly uhrazeny v jiném období, než stanovuje zákon, nezakládá se jejich vyhodnocení na pravdě.
7. Tuto skutečnost žalobce prokázal výpisem z účtu zaslaným od Pražské správy sociálního zabezpečení, kde je sice den, který úřad práce uvádí jako den úhrady dlužného nedoplatku evidovaného k datu 30. 6. 2016, je provedena platba, nicméně nejedná se o platbu evidovanou jako nedoplatek k datu 30. 6. 2016, nýbrž o platbu běžného pojistného, včetně případného výpočtu penále, které do té doby tj. od 20. 7. 2016 mohla nastat.
8. Pokud si Pražská správa sociálního zabezpečení sama z uhrazené částky převedla finanční hotovost na úhradu nedoplatku evidovaného k datu 30. 6. 2016, učinila tak bez vědomí žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

9. Žalobce dále uvedl, že dlužnou částku uhradil až po obdržení vyrozumění, neboť potvrzení o tom, že má evidován dluh obdržel až po dni 15. 7. 2016, tj. po dni, který je v zákoně stanoven jako hranice pro jeho úhradu. Žalobce namítl, že zákonná ustanovení musí být hodnocena jako celek a právo musí tvořit logickou a nerozpornou jednotu. Je nutné zhodnotit znění příslušné právní normy, která v projednávané věci až příliš podrobně upravuje možnosti v určitých velmi, konkrétně vymezených případech nepřihlížet k tzv. bezdlužnosti žadatele. V rozhodném období v projednávané věci je podle názoru žalobce třeba posoudit, z jakého důvodu nemohl žalobce zjištěný nedoplatek uhradit do 15. 7. 2016.
10. Žalobce trval na tom, že mu nelze přičítat k tíži právní událost, která se stala zcela bez jeho právního jednání tedy skutečnost, že Pražská správa sociálního zabezpečení na jeho žádost o vystavení potvrzení odpověděla tak, že nemohl zjištěný nedoplatek uhradit do data daného zákonem. Žalobce proto využil možnosti vyplývající z § 147b) zákona o zaměstnanosti, kdy upravil podání s tím, že upřesnil stranu 5 žádosti, jak mu zákon umožňuje.
11. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí.
12. Jak žalovaný uvedl, zákon o zaměstnanosti stanovuje v § 78 odst. 4 jako jednu z podmínek pro přiznání požadovaného příspěvku, že k poslednímu dni příslušného kalendářního čtvrtletí zaměstnavatel nemá v evidenci daní zachyceny daňové nedoplatky vedené příslušným finančním nebo celním úřadem, nemá nedoplatek na pojistném na penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a na pojistném na penále na veřejném zdravotním pojištění. Jedinými dvěma výjimkami z podmínky tzv. bezdlužnosti je podle § 78 odst. 4 zákona o zaměstnanosti, že zaměstnavateli bylo povoleno splácení ve splátkách a zaměstnavatel není v prodlení se splácením splátek nebo bylo povoleno posečkání daně nebo součet všech splatných nedoplateků zaměstnavatele k poslednímu dni příslušného kalendářního čtvrtletí nepřesáhl 10 000 Kč a zaměstnavatel tyto nedoplatky uhradil do patnáctého dne kalendářního měsíce následujícího po kalendářní čtvrtletí za které o příspěvek žádá, nebo je uhradil do pěti pracovních dnů ode dne, kdy se o těchto nedoplatecích od krajské pobočky úřadu práce dozvěděl v případě, že si údaje o nedoplatecích podle § 147b zajistil úřad práce sám.
13. V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že ke dni 30. 9. 2016 měl žalobce splatný nedoplatek u Pražské správy sociálního zabezpečení, územní pracoviště V Korytech Praha 10 na pojistném a penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti v celkové výši 368 524 Kč, přičemž na uhrazení nedoplatku byly povoleny splátky ve výši 360 972 Kč a ke dni 31. 10. 2016 nebyl žalobce v prodlení se splácením splátek a na uhrazení nedoplatku ve výši 7 552 Kč nebyly splátky povoleny.
14. Zákon neumožňuje správnímu orgánu přihlídnout k důvodům a okolnostem vzniku daného nedoplatku ani neumožňuje tuto podmínku jakkoliv moderovat, kromě výše uvedených dvou výslovně zakotvených případů.
15. Žalobce měl ke dni 30. 9. 2016 nedoplatek na pojistném a penále na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, přičemž na tento nedoplatek nebyly povoleny splátky a žalobce jej neuhradil do 15. 10. 2016, nelze proto mít za to, že by žalobce podmínku bezdlužnosti podle § 78 odst. 4 zákona o zaměstnanosti splňoval.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

16. Co se týká pozměněné žádosti ze dne 28. 11. 2016, úřad práce obdržel opravenou žádost, ve které žalobce nově požádal, aby úřad práce podle § 147b zákona o zaměstnanosti sám zjistil, zda nemá zachyceny nedoplatky na pojistném na penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Žalovaný konstatoval, že v případě žalobce nebylo možné takový postup zohlednit, neboť žalobce se zjevně dozvěděl o nedoplatku dříve, než od úřadu práce, a již dne 3. 11. 2016 tento nedoplatek uhradil.

III.

Posouzení žaloby

17. Městský soud v Praze (dále též jen jako „městský soud“, nebo jen „soud“) na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadená rozhodnutí, včetně řízení, která jejich vydání předcházela. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
18. Podle § 78 odst. 4 zákona o zaměstnanosti ve znění účinném ke dni 31. 12. 2017, *příspěvek se poskytuje čtvrtletně zpětně na základě písemné žádosti zaměstnavatele, která musí být krajské pobočce Úřadu práce doručena nejpozději do konce kalendářního měsíce následujícího po uplynutí příslušného kalendářního čtvrtletí. Příspěvek se poskytuje za podmínky, že k poslednímu dni příslušného kalendářního čtvrtletí zaměstnavatel nemá v evidenci daní zachyceny daňové nedoplatky vedené příslušným finančním nebo celním úřadem, nemá nedoplatek na pojistném a na penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a na pojistném a na penále na veřejné zdravotní pojištění, s výjimkou případů, kdy*
- a) bylo povoleno splácení ve splátkách a zaměstnavatel není v prodlení se splácením splátek nebo bylo povoleno posečkání daně, nebo*
- b) součet všech splatných nedoplateků zaměstnavatele k poslednímu dni příslušného kalendářního čtvrtletí nepřesáhl 10 000 Kč a zaměstnavatel tyto nedoplatky uhradil do 15. dne kalendářního měsíce následujícího po kalendářním čtvrtletí, za které o příspěvek žádá, nebo je uhradil do 5 pracovních dnů ode dne, kdy se o těchto nedoplatecích od krajské pobočky Úřadu práce dozvěděl v případě, že si údaje o nedoplatecích podle § 147b zjistil Úřad práce sám, pokud mu k tomu dal zaměstnavatel souhlas a za tímto účelem zprostil příslušný finanční nebo celní úřad povinnosti mlčenlivosti vůči Úřadu práce; uhrazení nedoplatku je zaměstnavatel povinen krajské pobočce Úřadu práce doložit.*
- Příspěvek se zaměstnavateli neposkytne po dobu 3 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uložení pokuty za umožnění výkonu nelegální práce podle § 5 písm. e) bodu 3.*
19. Podle § 78 odst. 8 písm. b) tohoto zákona, *krajská pobočka úřadu práce vydá rozhodnutí o neposkytnutí příspěvku, pokud nejsou splněny podmínky uvedené v písmenu a).*
20. Podle § 147b) zákona o zaměstnanosti, *státní orgány, obce a kraje a jejich orgány, další právnické a fyzické osoby sdělují na výzvu Úřadu práce bezodkladně a bezplatně údaje rozhodné pro zařazení a vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání, pro nárok na podporu v nezaměstnanosti nebo podporu při rekvalifikaci, její výši nebo výplatu, pro poskytování příspěvku v rámci aktivní politiky zaměstnanosti, příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením, pro povolení k zaměstnání cizince, pro výkon umělecké, kulturní,*

sportovní nebo reklamní činnosti dítěte a pro kontrolní činnost; mohou tak učinit způsobem umožňujícím dálkový přístup.

21. Poskytováním uvedeného příspěvku se Nejvyšší správní soud zabýval opakovaně. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014 – 46 uvedl k účelu zákona následující: *„Osoby se zdravotním postižením mají přirozeně obtížnější situaci při hledání vhodného zaměstnání. Stát se proto snaží řadou opatření jejich šance na trhu práce vyrovnávat a mnohdy osoby se zdravotním postižením či jejich zaměstnavatele cíleně zvýhodňuje, a to prostřednictvím nejrůznějších přímých i nepřímých podpor. Základním právním předpisem je v tomto směru zákon o zaměstnanosti, který zaměstnávání osob se zdravotním postižením řeší v části třetí (§ 67 – § 84) s tím, že se těmto osobám poskytuje zvýšená ochrana na trhu práce. Jedná se o právo zdravotně postižené osoby na pracovní rehabilitaci (poradenská činnost zaměřená na volbu povolání, volbu zaměstnání nebo jiné výdělečné činnosti, teoretická a praktická příprava pro zaměstnání nebo jinou výdělečnou činnost, zprostředkování zaměstnání), o možnost zaměstnavatele uzavřít s úřadem práce dohodu o chráněném pracovním místě a získat příspěvek na náklady vynaložené na jeho zřízení či příspěvek na částečnou úhradu provozních nákladů, o nyní posuzovaný příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením. [...] Posuzovaný příspěvek je jednoznačně motivačním opatřením, jeho účelem je stimulovat zájem podnikatelů o zaměstnávání osob se zdravotním postižením a kompenzovat případné snížené výnosy a zvýšené náklady z důvodu jejich zaměstnávání. Finanční prostředky vyčleněné na tyto příspěvky jsou poskytovány z rozpočtové kapitoly Ministerstva práce a sociálních věcí a podléhají rozpočtovým pravidlům. Svoji povahou jde o účelovou dotaci. Jde o příspěvek, který není úřadem práce poskytován na základě dohody, ale zaměstnavateli na něj při splnění zákonných podmínek vzniká nárok.“*
22. Z citovaného rozsudku nepochybně vyplývá, že příspěvek na podporu zaměstnání osob se zdravotním postižením je zaměstnavateli poskytován výhradně při splnění zákonných podmínek, z nichž první stanovenou podmínkou pro poskytnutí příspěvku je zaměstnávání více než 50 % osob se zdravotním postižením z celkového počtu zaměstnanců zaměstnavatele, druhou podmínkou je doručení žádosti o příspěvek úřadu práce nejpozději do konce kalendářního měsíce následujícího po uplynutí čtvrtletí, a třetí podmínkou je tzv. bezdlužnost zaměstnavatele. To jsou podmínky, které musí správní orgán rozhodující o udělení příspěvku zkontrolovat. Správní orgán může v rámci svého správního uvážení rozhodovat výhradně v zákonných mezích, aniž by se mohl z těchto zákonných mezí jakkoliv odchýlit.
23. Tzv. bezdlužnost, tedy nutnost prokázání, že zaměstnavatel nemá nedoplatky na platbách, které je povinen odvádět státu (daních, sociálním a zdravotním pojištěním). Žadatel ji prokazuje ke konci každého čtvrtletí, za které chce příspěvek čerpat. *„Ustanovení § 78 odst. 4 v písm. a) a b) zároveň upravuje výjimky, tedy situace, kdy zaměstnavatel podmínku bezdlužnosti ke konci čtvrtletí nesplňuje, a přesto je mu možné za splnění dalších podmínek příspěvek přiznat. První výjimkou je situace, kdy za zaměstnavatelem sice vážnou nedoplatku, na jejich splacení má však s věřitelem sjednán splátkový kalendář a s platbami není v prodlení. Druhou výjimkou je situace, kdy má zaměstnavatel ke konci kalendářního čtvrtletí, za které o příspěvek žádá, nedoplatky do výše 10 000 Kč a tyto nedoplatky uhradí v následujících 15 dnech po konci daného kalendářního čtvrtletí.“* Viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2020, č. j. 1 Ads 201/2019 – 37.
24. Pokud jde o skutkový stav vyplývající z obsahu správního spisu, není o něm mezi účastníky řízení sporu.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

25. Žalobce podal žádost o poskytnutí příspěvku za třetí čtvrtletí roku 2016. Na straně 5 žádosti označil, že nežádá, aby úřad práce sám podle § 147b) zákona o zaměstnanosti zjistil, zda žalobce nemá v příslušných evidencích nedoplatky.
26. Dne 31. 10. 2016 Pražská zpráva sociálního zabezpečení vydala potvrzení, podle něhož ke dni 30. 9. 2016 měl žalobce evidován splatný nedoplatek na pojistném a penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti v celkové výši 368 524 Kč, přičemž na uhrazení nedoplatku byly povoleny splátky ve výši 360 972 Kč a ke dni 31. 10. 2016 nebyl žalobce v prodlení se splácením splátek a na uhrazení nedoplatku ve výši 7 552 Kč nebyly splátky povoleny.
27. Žalobce podáním ze dne 31. 10. 2016, pozměnil původně podanou žádost tak, aby úřad práce podle § 147b zákona o zaměstnanosti sám zjistil, zda nemá zachyceny nedoplatky na pojistném a na penále sociálního zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.
28. Úřad práce vyzval žalobce dne 7. 11. 2016, aby doložil, že nedoplatek ve výši 7 552 Kč uhradil.
29. Dne 5. 12. 2016 úřad práce vyžádal od Pražské správy sociálního zabezpečení sdělení, kdy žalobce uhradil předmětný nedoplatek. Podle sdělení Pražské správy sociálního zabezpečení žalobce uhradil nedoplatek dne 3. 11. 2016.
30. Následně správní orgán prvního stupně rozhodl o neposkytnutí příspěvku, neboť dospěl k závěru, že žalobce nesplnil podmínku bezdlužnosti, když nedoplatek ve výši 7 552 Kč uhradil až po dni 15. 10. 2016. K odvolání žalobce žalovaný napadeným rozhodnutím stvrdil názor, který ve věci úřad práce zaujal.
31. Jak městský soud již shora uvedl, podmínku bezdlužnosti splňuje žadatel pokud:
 - a) Žadatel má ke konci období, za které o příspěvek žádá nedoplatky, avšak na jejich splacení má sjednán splátkový kalendář, který dodržuje – není se splátkami v prodlení.
 - b) Žadatel má ke konci období, za které příspěvek žádá nedoplatky, které v součtu nepřesahují 10 000 Kč a uhradil je do 15 dnů po konci příslušného kalendářního čtvrtletí.
32. Podmínku bezdlužnosti, jak je definována pod bodem a) žalobce splnil, neboť na nedoplatek měl sjednán splátkový kalendář a se splácením nebyl v prodlení.
33. Podmínku definovanou pod bodem b) však za splněnou mít nelze. Pražská správa sociálního zabezpečení evidovala za žalobcem nedoplatek ve výši 7 552 Kč, na jehož úhradu splátkový kalendář sjednán nebyl. Bezdlužnosti, by žalobce dosáhl, pokud by tuto částku uhradil do 15. 10. 2016, to se však nestalo. Nelze, než uzavřít, že žalobce zákonnou podmínku pro poskytnutí příspěvku nesplnil a napadené rozhodnutí je správné.
34. Žalobní námitky uplatněné žalobcem nemohou obstát. Z hlediska právní úpravy a citované judikatury není podstatné, z jakého důvodu nebyl nedoplatek uhrazen.
35. Jak uvedl Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 10. 1. 2019, č. j. 6 Ad 16/2015- 54, „v tomto případě je zákonná úprava i judikatura naprosto jasná, a pokud žalobce jednu ze zákonných podmínek nesplnil, nemohl mu vzniknout nárok na vyhovění jeho žádosti, a to právě pro rozpor se zákonem. Výklad, který by takovou úpravu popřel, považuje městský soud za nepřípustný, neboť by tím výslovně správní orgán popřel povinnosti, které mu zákon při

rozhodování stanoví, a které správní orgán sám tímto způsobem měnit nemůže. Jinými slovy řečeno, výkladem, který žalobce v žalobě uplatňuje, by se dospělo k naprosto opačnému výsledku, než tomu, který právní norma přímo stanoví.“ Obdobně v rozsudku ze dne 29. 7. 2020, č. j. 15 Ad 7/2018-30, zdejší soud konstatoval: „v případě řízení o žádosti je především na žadateli, aby zajistil splnění podmínek pro přiznání příspěvku. Žalobkyně si dané podmínky měla být vědoma, a měla tedy náležitě dbát dodržování svých závazků vůči finančnímu úřadu. Zákon o zaměstnanosti neumožňuje k důvodům nesplnění podmínky dle § 78 odst. 4 přihlídnout s výjimkou podání žádosti dle § 78 odst. 13 téhož zákona. Taková žádost však žalobkyní ve stanovené lhůtě podána nebyla. Nelze pak přihlídnout ani k námitce, že k úhradě daňového nedoplatku došlo až dne 2. 1. 2018 z důvodů, které nebyly zcela v moci žalobkyně s ohledem na omezený provoz bank. Žalobkyni bylo jistě známo, že úhrada platebním příkazem v bance neprobíhá okamžitě a s ohledem na úmysl žádat o příspěvek se podle toho měla zařídit. Nelze také opomenout, že její povinností bylo uhradit své povinnosti vůči finančnímu úřadu před uplynutím doby splatnosti.“

36. Ve shodě s citovanými právními závěry městský soud konstatuje, že okolnosti uváděné žalobcem, nejsou pro posouzení věci podstatné, není rozhodné, jak vysoká byla částka nedoplatku, z jakého důvodu byl žalobce v prodlení s jeho úhradou, proč tuto úhradu neprovedl v zákonem stanovené lhůtě tj. do 15. 10. 2016, ale až 3. 11. 2016, přičemž ani podáním či změnou původní žádosti směřující k využití postupu podle § 147b) zákona o zaměstnanosti, nemohl dosáhnout zachování, či navrácení této lhůty. Podanou žádost je nad to nutné pokládat za nadbytečnou, neboť žádost byla podána týž den, kdy Pražská správa sociálního zabezpečení vydala sdělení o nedoplatku, tato okolnost byla žalobci známa a postrádalo smyslu, aby úřad práce činil ve věci další zjištění.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

37. Vzhledem k tomu, že podaná žaloba není důvodná, soud ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
38. O nákladech řízení rozhodl Městský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Ve věci úspěšnému žalovanému náleží právo na náhradu nákladů řízení. Protože však žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti náklady nevznikly, soud jejich náhradu žádnému z účastníků nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha, 24. listopadu 2020

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu